

labelse forelæse det høie Thing. Stabslægen siger: „I den Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, at dette Forslag har baade sine Fordele og sine Ulemper.“ — Dengang var det nemlig et Forslag; nu er det Lovforslagets Bestemmelse — „Forslaget bestaaer, som i Motiverne til Betænkningen, Side 11, er udtalt, væsentligt deri, at det vil undgaaes, at Marinens Læger komme til at tjene under ugunstigere Forhold end Armeens Læger, hvilket ellers vil blive Tilfældet, og at ældre, subalterne Læger i Marinen, naar deres Alder gjorde dem mindre skikede til at tjene tilshøes, kunde overgaae til Tjeneste ved Armeen.“ — Dette er Hovedargumentet for, at man har forandret Regjeringens oprindelige Forslag. — „Derimod har Forslaget i andre Henseender ikke uvæsentlige Ulemper. — Et fælles Lægecorps for Hær og Flaade vil, efter min Erfaring og mine Anskuelse, nemlig aldrig kunne blive nogen Sandhed, idet de Egenstaber, der udfordres af en Læge, paa hvem alene Ansvarret for Mandstabs Sundhed og Helbred paa et længere Sotogt i fremmede Climater hviler, ikke kunne ventes at være tilstede, medmindre Lægen ved tidligere og mindre Ucommandoer tilshøes er bleven, om jeg saa maa udtrykke mig, acclimatiseret paa Søen og har erhvervet sig praktisk Erfaring til Mandstabs Tjeneste og Forhold tilshøes. — Heraf vil altsaa følge, at det stedse vil være de samme Corpslæger og Reservelæger, der gjøre Tjeneste ved Marinen, og et egentligt fælles Lægecorps for Hær og Flaade vil de facto ikke bestaae. — Saafremt derfor Udvalgets Forslag bliver til Lov, vil jeg dog altid blive nødsaget til at betragte et vist Antal af bestemte Personer som udelukkende destinerede til Tjeneste ved Marinen, hvilket efter de Forhold, jeg anseer for de naturlige for Hær og Flaade, saaledes vil blive 1 Overlæge, 4 Corpslæger og 4 Reservelæger; Fællesskabet vil saaledes kun bestaae i Navnet alene og ikke i Realiteten. — For at dette Forhold, som jeg anseer for det rette, stedse vil kunne finde Sted, vil jeg altsaa finde mig af Hensyn til Tjenestens Tary forpligtet til i Tilfælde af Vacance i Corpslægeclassen at foreslaae respectivt en af de Reservelæger, der tidligere have gjort Tjeneste i den Branche

(Hær eller Flaade), hvori Vacancen falder, hvoraf det endnu tydeligere fremgaaer, at Fællesskabet er illusorisk.

Med Hensyn til Indstillingen til Hans Majestæt Kongen angaaende Ansættelse i vacante Lægeposter vil der efter min Formening opstaae praktiske Vanstieligheder, naar Lægecorpsset er fælles for begge Etater. Enten vil nemlig enhver Indstilling til en vacant Lægepost blive collectiv, det vil sige, skee gjennem tvende ansvarlige Ministre (Krigs- og Marineministeren), hvilket forekommer mig let at kunne give Anledning til lidet ønskelige Conflictter, eller ogsaa maatte dette Forhold ordnes saaledes, at Krigsministeren indstillede til Besættelse af 10 Overlæger og 20 Corpslæger, der ansees nødvendige for Tjenesten ved Armeen, hvorimod Marineministeren indstillede til Besættelse af 1 Overlæge og 4 Corpslæger, der ansees nødvendige for Tjenesten ved Flaaden. Denne sidste Ordning, hvor enhver af de respectve Ministre indstillede til de Poster, som hørte under hans eget Omraade, vilde ganske vist ubetinget være at foretrække, men herved bliver det altsaa end mere iøinesaldende, at Fællesskabet imellem Hærens og Marinens Lægecorps kun vilde blive illusorisk.“ Det er, idet jeg væsentligt støtter mig til denne Erklæring, der er afgiven af Stabslægen for Hær og Flaade, at jeg skal anbefale til det høie Thing at vedtage de af mig stillede Endringsforslag, som gaae ud paa at vende tilbage til den oprindelige Ordning, saaledes at Hæren faaer sit Lægepersonale, og Flaaden sit. Disse Bemærkninger gjælde Endringsforslagene Nr. 11, 12 og 13. Forslaget Nr. 14 gaaer ud paa, at § 173 skal udgaae, det er nemlig ved Redactionen blevet overseet, at Forsættelse af Overlæger og Corpslæger skeer indenfor Corpsets Omraade, og at der altsaa ikke er Anledning til, at Krigsministeren skal foretage Forsættelse, der ligefrem kun er en anden Ansættelse, altsaa en Commandosag. Ligesom Krigsministeren ikke forflytter Compagnichefer fra et Compagni til et andet, da alle de Officerer, der ere ved en Bataillon, ere indenfor Corpsets Omraade, saaledes er der heller ingen Grund for, at der skal være en Paragraph, som giver Bestemmelse om Forsættelse af Overlæger og Corpslæger, da de